

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบวัดความอดทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบวัดความอดทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีความเชื่อถือได้ และหาคุณภาพ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2533 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี จำนวน 1,083 คน ได้มาจากการสุ่มหลายขั้นตอน (Multi - Stage Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัด 2 ฉบับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามรายวิชาจริยศึกษา แผนการสอนที่ 5 เรื่องความอดทนอดกลั้น ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 ได้แก่ แบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความ เป็นสถานการณ์ และแบบตรวจสอบพฤติกรรมความอดทน ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการนำแบบวัดทั้ง 2 ฉบับ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสถิติภาคบรรยาย อำนาจจำแนก ความเที่ยง และความตรง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX (Statistical Package for the Social Science)

สรุปผลการวิจัย

1. แบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความ เป็นสถานการณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พัฒนา และหาคุณภาพ สรุปได้ดังนี้

การสร้าง

ครูจริยศึกษา จำนวน 10 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของพฤติกรรมย่อยกับเนื้อหาและจุดประสงค์ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC) มีค่าตั้งแต่ 0.80 ถึง 1 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวัดผล จำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของรายข้อกับเนื้อหาและจุดประสงค์ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC) มีค่าตั้งแต่ 0.75 ถึง 1

การพัฒนาคู่มือครั้งที่ 1

การพัฒนาคู่มือครั้งที่ 1 ของแบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความเป็นสถานการณ์ ให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 221 คน สรุปได้ดังนี้

1. อำนาจจำแนก (Discrimination) ใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ หากกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ด้วย t-test ปรากฏว่ามีข้อสอบที่ใช้ได้จำนวน 26 ข้อ ซึ่งมีค่า t ตั้งแต่ 6.62 ถึง 11.26 และมีข้อที่ใช้ไม่ได้ จำนวน 4 ข้อ คือข้อ 11, 12, 15 และ 21 ซึ่งมีค่า t ตั้งแต่ 0.65 ถึง 1.28

2. สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวม (Item - Total correlation) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมอยู่ระหว่าง .4 ถึง .6 ปรากฏว่าข้อสอบที่ใช้ไม่ได้มีจำนวน 26 ข้อ ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมอยู่ระหว่าง .4399 ถึง .5942 และมีข้อสอบที่ใช้ไม่ได้จำนวน 4 ข้อ คือข้อ 11, 12, 15 และ 21 ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวมอยู่ระหว่าง .0800 ถึง .1322

3. วิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor Analysis) ใช้การสกัดตัวประกอบด้วยวิธี การวิเคราะห์ตัวประกอบหลัก (Principal Component Analysis : PC) หมุนแกนแบบ ออโรทอนอล (Orthogonal) ด้วยวิธีแวนริแมกซ์ (Varimax) ได้ตัวประกอบทั้งหมด 8 ตัวประกอบ ซึ่งอธิบายความแปรปรวนร่วมร้อยละ 66.3 ซึ่งเป็นตัวประกอบที่ใช้ได้จำนวน 5 ตัวประกอบ เนื่องจากเป็นตัวประกอบที่มีการรวมกลุ่มของรายข้อได้ตรงกับคำจำกัดความของความอดทน ตั้งแต่ 3 ข้อขึ้นไป และมีน้ำหนักตัวประกอบของแต่ละข้อเกิน 0.3 และเป็นตัวประกอบที่ใช้ไม่ได้จำนวน

3 ตัวประกอบ

ในการพัฒนาครั้งที่ 1 เมื่อคัดเลือกข้อสอบจาก อำนาจจำแนก สหสัมพันธ์ ระหว่างข้อกับคะแนนรวม และการวิเคราะห์ตัวประกอบแล้ว ปรากฏว่ามีข้อสอบที่ใช้ได้ จำนวน 26 ข้อ และข้อสอบที่ใช้ไม่ได้ จำนวน 4 ข้อ คือข้อ 11, 12, 15 และ 21

การพัฒนาครั้งที่ 2

การพัฒนาครั้งที่ 2 ของแบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความ เป็น สถานการณ์ ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 204 คน สรุปได้ดังนี้

1. อำนาจจำแนก (Discrimination) ใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ หากกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำด้วย t-test ปรากฏว่าข้อสอบทุกข้อใช้ได้ ซึ่งมีค่า t ตั้งแต่ 4.72 ถึง 15.72

2. สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวม (Item - Total correlation) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวม อยู่ระหว่าง .4 ถึง .6 ปรากฏว่าข้อสอบทุกข้อใช้ได้ ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวม อยู่ระหว่าง .4094 ถึง .5931

3. วิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor Analysis) ด้วยวิธีเดียวกับ การพัฒนาครั้งที่ 1 ได้ตัวประกอบทั้งหมด 5 ตัวประกอบ ซึ่งอธิบายความแปรปรวนร่วมได้ ร้อยละ 58.1 ซึ่งเป็นตัวประกอบที่ใช้ได้ทุกตัวประกอบ เนื่องจากเป็นตัวประกอบที่มีการ รวมกลุ่มของรายข้อได้ตรงกับคำจำกัดความของความอดทน ตั้งแต่ 3 ข้อขึ้นไป และมี น้ำหนักตัวประกอบของแต่ละข้อเกิน 0.3

การพัฒนาครั้งที่ 2 เมื่อคัดเลือกข้อจาก อำนาจจำแนก สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ กับคะแนนรวม และการวิเคราะห์ตัวประกอบแล้ว ปรากฏว่าข้อสอบทุกข้อใช้ได้

การหาคุณภาพ

การหาคุณภาพ ของแบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความเป็น
สถานการณ์ ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 658 คน สรุปได้ดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ย (Mean) รายข้อ มีค่าระหว่าง 2.228 ถึง 2.907
คะแนนเฉลี่ยทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 74.713
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อ
มีค่าอยู่ระหว่าง 0.809 ถึง 1.230 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 15.096
3. ความเบ้ (Skewness) รายข้อ มีค่าอยู่ระหว่าง -.622 ถึง
.345 ความเบ้ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ -.040
4. ความโด่งแบน (Kurtosis) รายข้อ มีค่าอยู่ระหว่าง 1.395 ถึง
2.577 ความโด่งแบนทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 2.241
5. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error) รายข้อ
มีค่าอยู่ระหว่าง .032 ถึง .048 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .588
6. สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวม (Item - Total
correlation) ของทุกข้อ มีค่าระหว่าง .4063 ถึง .5719
7. อำนาจจำแนก (Discrimination) ใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์
หากกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ด้วย
t-test ปรากฏว่าค่า t มีค่าอยู่ระหว่าง 10.34 ถึง 19.05
8. ความเที่ยง (Reliability) หาโดยสูตรของ ครอนบัค มีค่า
สัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) เท่ากับ .8963
9. ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard Error of
Measurement) มีค่าเท่ากับ 4.8604 หรือประมาณ 5 คะแนน

10. ความตรง (Validity) มีดังนี้

10.1 ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

จากการวิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor Analysis) ด้วยวิธีเดียวกับการพัฒนาครั้งที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ได้ตัวประกอบทั้งหมด 5 ตัวประกอบ ซึ่งอธิบายความแปรปรวนร่วมได้ร้อยละ 58.5 ซึ่งเป็นตัวประกอบที่ใช้ได้ทุกตัวประกอบ เนื่องจากเป็นตัวประกอบที่มีการรวมกลุ่มของรายข้อได้ตรงกับคำจำกัดความของความอดทน ตั้งแต่ 3 ข้อขึ้นไป และมีน้ำหนักตัวประกอบของแต่ละข้อเกิน 0.3 ดังนี้

ตัวประกอบที่ 1 เป็นตัวแปรที่อยู่ในกลุ่ม การควบคุมการกระทำของตน ครอบคลุมตัวแปร มีจำนวน 9 ตัวแปร คือข้อ 17, 26, 27, 18, 19, 13, 12, 20 และ 11 ซึ่งแต่ละข้อมีน้ำหนักตัวประกอบเป็น .74851, .74054, .73899, .73556, .73556, .72776, .70471, .69652 และ .69439 ตามลำดับ ตัวประกอบที่ 1 เป็นแหล่งความแปรปรวนร่วมร้อยละ 25.7 มีค่าไอเกนเท่ากับ 7.70063

ตัวประกอบที่ 2 เป็นตัวแปรที่อยู่ในกลุ่ม การควบคุมอารมณ์ของตน ครอบคลุมตัวแปร มีจำนวน 6 ตัวแปร คือข้อ 28, 22, 14, 15, 23 และ 21 ซึ่งแต่ละข้อมีน้ำหนักตัวประกอบเป็น .79499, .77763, .77331, .74985, .74805 และ .73395 ตามลำดับ ตัวประกอบที่ 2 เป็นแหล่งความแปรปรวนร่วมร้อยละ 11.8 มีค่าไอเกนเท่ากับ 3.54691

ตัวประกอบที่ 3 เป็นตัวแปรที่อยู่ในกลุ่ม ความอดทนต่อการทำงาน ครอบคลุมตัวแปร มีจำนวน 6 ตัวแปร คือข้อ 5, 10, 7, 6, 8 และ 9 ซึ่งแต่ละข้อมีน้ำหนักตัวประกอบเป็น .73597, .72224, .70329, .69035, .67197 และ .67129 ตามลำดับ ตัวประกอบที่ 3 เป็นแหล่งความแปรปรวนร่วมร้อยละ 8.5 มีค่าไอเกนเท่ากับ 2.54331

ตัวประกอบที่ 4 เป็นตัวแปรที่อยู่ในกลุ่ม การยอมรับความเป็นจริง ครอบคลุมตัวแปร มีจำนวน 5 ตัวแปร คือข้อ 30, 29, 16, 24 และ 25 ซึ่งแต่ละข้อมีน้ำหนักตัวประกอบเป็น .80616, .77792, .77676, .74441 และ .74101 ตามลำดับ ตัวประกอบที่ 4 เป็นแหล่งความแปรปรวนร่วมร้อยละ 7.5 มีค่าไอเกนเท่ากับ 2.26418

ตัวประกอบที่ 5 เป็นตัวแปรที่อยู่ในกลุ่ม ความอดทนต่อการเรียน ครบทุกตัวแปร มีจำนวน 4 ตัวแปร คือข้อ 4, 1, 3 และ 2 ซึ่งแต่ละข้อมีน้ำหนักตัวประกอบเป็น .77086, .75261, .70443 และ .68884 ตามลำดับ ตัวประกอบที่ 5 เป็นแหล่ง ความแปรปรวนร่วมร้อยละ 5.0 มีค่าไอเกนเท่ากับ 1.50141

10.2 ความตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity)
 ทังฉบับ หาโดยเทคนิค กลุ่มสูง กลุ่มต่ำ ซึ่งครูประจำชั้นของกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เลือก นักเรียนที่มีความอดทนสูงและต่ำ ซึ่งเป็นกลุ่มที่รู้จัก (Known Group) ได้จำนวน นักเรียนที่มีความอดทนสูงและต่ำ อย่างละ 72 คน แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนน เฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ด้วย t-test ได้ค่า t เท่ากับ 37.345 ดังนั้นกลุ่มสูงและ กลุ่มต่ำมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยที่กลุ่มสูงมีคะแนนเฉลี่ย มากกว่ากลุ่มต่ำ

10.3 ความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) มีดังนี้

1.) หากจากความสอดคล้องระหว่างคะแนนจากแบบวัดความ อดทนประเภทกำหนดข้อความ เป็นสถานการณ์ซึ่งนักเรียนเป็นผู้ตอบ กับคะแนนจากแบบ ตรวจสอบพฤติกรรมความอดทนของนักเรียนซึ่งครูประจำชั้นเป็นผู้ตอบ ได้ค่าสหสัมพันธ์ เท่ากับ .8421

2.) หากจากความสอดคล้องระหว่างอันดับที่ครูประจำชั้นจัด พฤติกรรมความอดทนของนักเรียน ภายในห้องของตน กับอันดับที่ผู้วิจัยจัดตามคะแนนสอบ ของนักเรียนจากแบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความ เป็นสถานการณ์ ได้ค่า สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .7460 ถึง .9103

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. แบบตรวจสอบพฤติกรรมความอดทน ที่ผู้วิจัยสร้าง และหาคุณภาพ สรุปได้
ดังนี้

การสร้าง

ครูจริยศึกษา จำนวน 10 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของพฤติกรรมย่อย
กับเนื้อหาและจุดประสงค์ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC) มีค่าตั้งแต่ 0.80 ถึง 1

การหาคุณภาพ

1. ความเที่ยง (Reliability) หาโดยสูตรของ ครอนบัค มีค่า
สัมประสิทธิ์อัลฟา (∞ - Coefficient) เท่ากับ .9162

2. ความตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity) ทิ้งฉบับ
หาโดยเทคนิค กลุ่มสูง กลุ่มต่ำ โดยครูประจำชั้นของกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เลือกนักเรียนที่มีความ
ความอดทนสูงและต่ำ ซึ่งเป็นกลุ่มที่รู้จัก (Known Group) ได้จำนวนนักเรียนที่มีความ
อดทนสูงและต่ำ อย่างละ 72 คน แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
และกลุ่มต่ำ ด้วย t-test ได้ค่า t เท่ากับ 18.405 ดังนั้นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมีคะแนน
เฉลี่ยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่กลุ่มสูงมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า
กลุ่มต่ำ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัด

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความเป็น
สถานการณ์ และแบบตรวจสอบพฤติกรรมความอดทน มีค่าเท่ากับ .8421 และมีความ
สัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความตรง (Validity) มีดังนี้

1.1 ความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของแบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความ เป็นสถานการณ์ จากการวิเคราะห์ที่ตัวประกอบปรากฏว่าข้อสอบทุกข้อ มีการรวมกลุ่มของรายข้อตรงกับคำจำกัดความของความอดทน ซึ่งสอดคล้องกับ สวัสดิ์ ประทุมราช (2531) ที่กล่าวว่า ในการหาความตรงตามคุณลักษณะ (Construct Validity) ก่อนอื่นจะต้องให้คำจำกัดความและความหมายของโครงสร้างนั้น ๆ แล้วพิจารณาว่า ผลจากแบบทดสอบสอดคล้องกับพฤติกรรมมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้มีการคัดเลือกข้อสอบตามเกณฑ์ของ อุทุมพร จามรมาน (2532ข) ที่กล่าวว่า ให้คัดเลือกตัวประกอบแต่ละตัวรวมทั้งตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักเกิน .3 และควรคัดเลือกตัวประกอบที่มีตัวแปรปรากฏตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป ซึ่งข้อสอบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้น เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าว ทุกประการ นั้นแสดงว่า แบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความ เป็นสถานการณ์ มีความตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์ที่ตัวประกอบ ที่เชื่อถือได้

1.2 ความตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity) ในขั้นการหาคุณภาพ ของแบบวัดความอดทนทั้ง 2 ฉบับ หาความตรงเชิงจำแนกโดยใช้เทคนิคกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ โดยครูประจำชั้นเป็นผู้เลือกนักเรียนที่มีความอดทนสูงและต่ำ ซึ่งเป็นกลุ่มที่รู้จัก (Known Group) แล้วทดสอบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่มีความอดทนสูงและต่ำด้วย t-test ปรากฏว่า แบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความ เป็นสถานการณ์ และแบบตรวจสอบพฤติกรรมความอดทน มีค่า t เท่ากับ 37.345 และ 18.405 ตามลำดับ แสดงว่ากลุ่มที่มีความอดทนสูงและต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยที่กลุ่มที่มีความอดทนสูงมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มที่มีความอดทนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับ อุทุมพร จามรมาน (2532ก) ที่กล่าวว่า การวิเคราะห์โดยอาศัยกลุ่มที่มีลักษณะสอดคล้องกับตัวแปรทางจิตวิทยา (Known Group) เป็นการหาความตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity) วิธีการก็คือรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบวัดที่สร้างขึ้นทดสอบกับกลุ่ม 2 กลุ่ม ซึ่งคาดว่า มีลักษณะทางจิตวิทยาที่ตรงข้ามกัน เช่น ใช้แบบวัดกับกลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูงกับต่ำ ถ้าข้อมูลของคน 2 กลุ่ม ให้ค่าเฉลี่ย

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเครื่องมือที่สร้าง สามารถจำแนกคนออกเป็น 2 กลุ่ม ตามระดับความกังวลได้ แสดงว่าเป็นว่าเครื่องมือจำแนกความกังวลใจได้ และ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2531) กล่าวว่า เกณฑ์ของค่า t ควรมีค่าตั้งแต่ 2.0 ขึ้นไปที่ระดับนัยสำคัญ .01 จึงจะแสดงให้เห็นว่ากลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจริง งานวิจัยอื่น ๆ ที่มีการสร้างแบบวัดทางจิตวิทยาและหาความตรงเชิงจำแนก เช่น สนวน สิโทชาลิต (2528) ได้สร้างแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความเมตตากรุณา ระดับนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 2 ฉบับ คือชนิดข้อความและชนิดสถานการณ์ และหาความตรงเชิงจำแนกระหว่างกลุ่มที่มีความเมตตากรุณาสูงและต่ำ ซึ่งเป็นกลุ่มที่รู้จัก (Known Group) ปรากฏว่าชนิดข้อความ มีค่า t เท่ากับ 5.80 และชนิดสถานการณ์มีค่า t เท่ากับ 7.34 และ กนกวลี เองจ้วน (2529) สร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา และหาความตรงเชิงจำแนก ระหว่างกลุ่มที่มีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬามากกับน้อย ซึ่งเป็นกลุ่มที่รู้จัก (Known Group) มีค่า t เท่ากับ 28.6232 นั้น แสดงว่าแบบวัดความอดทนทั้ง 2 ฉบับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคุณภาพด้านความตรงเชิงจำแนกที่เชื่อถือได้

1.3 ความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) ของแบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความเป็นสถานการณ์ หากจากความสอดคล้องระหว่างคะแนนจากแบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความเป็นสถานการณ์ ซึ่งนักเรียนเป็นผู้ตอบ กับคะแนนจากแบบตรวจสอบพฤติกรรมความอดทนของนักเรียน ซึ่งครูประจำชั้นเป็นผู้ตอบ ได้ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .8421 ซึ่งสอดคล้องกับ แบบวัดบุคลิกภาพ แคลิฟอร์เนีย (The California Psychological Inventory : CPI) ของ Gough (1956) ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างค่าที่วัดได้ในเรื่องของความอดทน กับการประเมินความอดทนที่ได้จาก The Chicago Inventory of Social Beliefs (a measure of fairmindedness and humanitarian values) ซึ่งมีค่าเท่ากับ .34 และผู้วิจัยหาความตรงตามสภาพจากความสอดคล้องระหว่างอันดับ ซึ่งครูประจำชั้นเป็นผู้จัดพฤติกรรมความอดทนของนักเรียนภายในห้องของตน กับอันดับที่ผู้วิจัยจัดคะแนนสอบของนักเรียนจากแบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความเป็นสถานการณ์ ได้ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .7460 ถึง .9103 ซึ่งสอดคล้องกับ สนวน สิโทชาลิต

(2528) ที่หาความตรงตามสภาพของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความเมตตากรุณา ระดับนักศึกษานายบาล โดยหาความสอดคล้องของการจัดอันดับความเมตตากรุณาของ นักศึกษานายบาล โดยอาจารย์และกลุ่มเพื่อน กับอันดับที่ได้จากแบบทดสอบชนิดข้อความ ของผู้สอบ ได้ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .481 และกับอันดับที่ได้จากแบบทดสอบชนิดสถานการณ์ ของผู้สอบ ได้ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .502 และ นিকা ด่านวิริยะกุล (2527) ได้หา ความตรงตามสภาพของแบบทดสอบวัดจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต ระดับชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1 กรุงเทพมหานคร จากความสอดคล้องระหว่างอันดับของคะแนนจากผลการ สอบของผู้สอบ กับอันดับของผู้สอบที่ได้จากครู ได้ค่าความตรงตามสภาพเท่ากับ .685 ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ครอนบาค (Cronbach , 1960) ที่กล่าวว่า แบบทดสอบที่ สามารถแสดงถึงสภาพความเป็นจริงของผู้เข้าสอบสอดคล้องกับการจัดอันดับ โดยการ สังเกตของผู้เชี่ยวชาญแล้ว แบบทดสอบนั้น ย่อมมีความตรงตามสภาพสูง และสอดคล้องกับ คำกล่าวของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2531) ที่กล่าวว่า ความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) เป็นความสอดคล้องของผลการวัดคุณลักษณะใดหรือ พฤติกรรมใด ๆ จากเครื่องมือที่สร้างขึ้น กับสภาพที่เป็นจริงในขณะนั้นมาก เครื่องมือนั้นก็มีความเที่ยงตรงตามสภาพสูง นั้นแสดงว่าแบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความ เป็น สถานการณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างมีความตรงตามสภาพสูง

2. ความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดความอดทนประเภทกำหนด ข้อความ เป็นสถานการณ์ และแบบตรวจสอบพฤติกรรมความอดทน หาโดยสูตรของครอนบาค (Cronbach) มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) เท่ากับ .8963 และ .9162 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าที่สูง เมื่อเปรียบเทียบกับแบบวัดบุคลิกภาพอื่น ๆ เช่น แบบสำรวจบุคลิกภาพแคลิฟอร์เนีย (The California Psychological Inventory : CPI) ของ Gough (1956) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงจากการ สอบซ้ำ (Test - Retest) ตั้งแต่ .38 ถึง .87 โดยเฉพาะตัวประกอบความอดทน (Tolerance) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงอยู่ระหว่าง .61 ถึง .87 แบบสำรวจบุคลิกภาพ กิลฟอร์ด (Guilford - Zimmerman Temperament Survey) ของกิลฟอร์ด และ คณะ (Guilford and others , 1959) มีค่า

สัมประสิทธิ์ความเที่ยงชนิดแบ่งครึ่งของคะแนนแต่ละตัวประกอบ ตั้งแต่ .75 ถึง .85 (Anastasi , 1968) แบบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของ กนกวลี เอ่งฉ้วน (2529) หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา ซึ่งมีค่าเท่ากับ .7895 นั้นแสดงว่า แบบวัดความอดทนทั้ง 2 ฉบับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงที่เชื่อถือได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สวัสดิ์ ประทุมราช (2531) ที่กล่าวไว้เกี่ยวกับลักษณะแบบสอบที่ดีว่า ควรมีค่าความเที่ยงอยู่ทางบวก ตั้งแต่ .75 ขึ้นไป จึงจะถือว่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ ซึ่งแสดงว่า ผลจากการวัดซ้ำจะมีความคงเส้นคงวา ไม่ว่าจะวัดซ้ำกี่ครั้งก็ตาม

3. ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัด สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความเป็นสถานการณ์ และแบบตรวจสอบพฤติกรรมความอดทน มีค่าเท่ากับ .8421 และมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่า แบบวัดความอดทนทั้ง 2 ฉบับ มีแนวโน้มที่จะให้ผลของการวัดไปในทิศทางเดียวกันสูง ซึ่งสามารถใช้แทนกันได้ และสามารถทำนายได้ร้อยละ 71 หรือกล่าวได้ว่า จะทำนายผลการทดสอบของแบบวัดฉบับหนึ่งจากแบบวัดอีกฉบับหนึ่ง ได้ถูกต้องจริงร้อยละ 71 (สุภาพ วาดเขียน , 2523) ซึ่งเป็นค่าที่สูงพอสมควร แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดความอดทนทั้ง 2 ฉบับ ที่มีค่าสูงถึง .8421 นั้น เมื่อพิจารณาแล้ว จะเห็นว่าคะแนนของนักเรียนที่นำมาหาความสัมพันธ์กันนั้น เป็นนักเรียนเฉพาะกลุ่มที่มีความอดทนสูงและต่ำเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จะทำให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดความอดทนทั้ง 2 ฉบับ มีค่าที่สูงกว่าความเป็นจริง เมื่อเปรียบเทียบกับค่าที่ได้จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดความอดทนทั้ง 2 ฉบับ จากนักเรียนทุกระดับความอดทน ด้วยเหตุนี้ความสามารถในการทำนายผลจากการทดสอบแบบวัดฉบับหนึ่งจากแบบวัดอีกฉบับหนึ่ง จะถูกต้องจริงน้อยกว่าร้อยละ 71 ด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แนวคิดในการเสนอแนะ ดังนี้

1. แบบตรวจสอบพฤติกรรมการมอดทน มีความสอดคล้องกับแบบวัดความอดทน ประเภทกำหนดข้อความเป็นสถานการณ์สูง แต่่าผู้ใช้ควรจะใช้แบบวัดความอดทนประเภท กำหนดข้อความเป็นสถานการณ์มากกว่า เนื่องจากความสอดคล้องที่ได้ั้นสูงกว่าความเป็นจริง และควรใช้แบบตรวจสอบพฤติกรรมการมอดทน ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล อีกครั้ง
2. การใช้แบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความเป็นสถานการณ์ ผู้ใช้ควรอ่านคู่มือการใช้อย่างละเอียด ให้เข้าใจก่อน เพื่อความถูกต้องของการใช้
3. เมื่อใช้แบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความเป็นสถานการณ์ ไปได้ระยะหนึ่ง ควรจะได้มีการพัฒนาคุณภาพของแบบวัดด้วย
4. เมื่อนำแบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความเป็นสถานการณ์ ไปใช้แล้ว ควรมีการติดตามผลหลังการใช้ด้วย
5. แบบวัดความอดทนประเภทกำหนดข้อความเป็นสถานการณ์ ได้มีการสร้างเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น (Local Norm) เนื่องจากเวลา และค่าใช้จ่ายมีจำกัด ถ้าต้องการใช้แบบวัดนี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ควรจะได้มีการสร้างเกณฑ์ปกติระดับประเทศ (National Norm)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย